

Anotace

Transmediální vyprávění je proces, při kterém se dílčí elementy určité fikce rozptýlí do různých komunikačních kanálů. Tok obsahu tak probíhá prostřednictvím vícero mediálních platforem, přičemž každé médium svým unikátním způsobem přispívá k rozvinutí příběhu. Diplomová práce ilustruje teoretický koncept transmediálního vyprávění na vybraném příkladu z českého prostředí. Foglarovy Rychlé šípy jevíly znaky transmediálního vyprávění již ve svých počátcích na přelomu 30. a 40. let. V nemalé míře se na transferování příběhu do různých médií zasloužil i sám autor, Jaroslav Foglar. Avšak vzhledem k vysoké popularitě příhod o pětičlenném klubu docházelo v pozdějších letech ke spontánnímu vzniku transmediálního vyprávění, za nímž stáli jak filmoví tvůrci a další autoři, tak skalní příznivci Rychlých šípů. První část práce se zabývá vymezením teoretického konceptu transmediálního vyprávění a fikčních světů. Druhá část si dává za cíl zmapovat transmedialitu Rychlých šípů zahrnující mimo jiné literární díla a jejich adaptace, díla Foglarových pokračovatelů a napodobitelů, ale i Foglarovu mystifikaci ohledně existence klubu Rychlé šípy.